

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๑๖๘/๒๕๕๘

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

คดีของศาลจังหวัดธัญบุรี

หมายเลขดำที่ ผบ. ๘๓๓๒/๒๕๕๗

ระหว่าง { [redacted] โจทก์
[redacted] จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้ดำเนินคดีแทนนางสาวดวงใจ แสงโยจารย์ กับพวก รวม ๑๕ คน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ จำเลยประกอบธุรกิจให้เช่าพื้นที่ในโครงการสวนทวดจิบ ซึ่งเป็นศูนย์การค้าบริเวณคลอง ๕ ถนนรังสิต-นครนายก นางสาวดวงใจกับพวกทำสัญญาเช่าพื้นที่หลายโซนภายในศูนย์การค้าดังกล่าวกับจำเลยเพื่อเปิดร้านค้า โดยชำระเงินบางส่วนแก่จำเลยแล้ว แต่จำเลยไม่ส่งมอบพื้นที่เช่าให้แก่นางสาวดวงใจกับพวก โจทก์บอกเลิกสัญญาแทนนางสาวดวงใจกับพวกแล้ว ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยคืนให้แก่นางสาวดวงใจกับพวก

จำเลยให้การต่อสู้คดีหลายประการและให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง และดำเนินคดีในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายแทนนางสาวดวงใจกับพวก เพราะนางสาวดวงใจกับพวกเป็นผู้เช่าพื้นที่จากจำเลยเพื่อประกอบการค้าจึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจ มิใช่เป็นผู้บริโภค ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า คดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคนหรือไม่ ศาลจังหวัดธนบุรีจึงส่งคดีให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
คดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓
คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค
ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่
ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องและคำให้การว่า
จำเลยเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเปิดให้เข้าพื้นที่ภายในอาคารศูนย์การค้า โครงการสวนทวดจิบ
จำเลยให้บุคคลทั่วไปรวมทั้งนางสาวดวงใจกับพวกจองและทำสัญญาเช่าพื้นที่ภายในโครงการ
ดังกล่าวอันเป็นการทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้าของจำเลย ซึ่งตามพระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
มาตรา ๓ การซื้อและขาย หมายความว่ารวมถึง การเช่าและให้เช่าด้วย จำเลยซึ่งเป็นผู้ให้เช่า
จึงอยู่ในฐานะเป็นผู้ขายและผู้ประกอบการธุรกิจ โจทก์อ้างตามคำฟ้องว่านางสาวดวงใจกับพวก
ทำสัญญาเช่าพื้นที่พิพาทกับจำเลยเพื่อเปิดร้านค้า อันเป็นการแสวงประโยชน์โดยตรงในทางธุรกิจ
จากพื้นที่พิพาท นางสาวดวงใจกับพวกจึงอยู่ในฐานะเป็นผู้ขายและผู้ประกอบการธุรกิจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ดังนี้ แม้ฟังว่าโจทก์เป็นผู้ฟ้องคดีแทนนางสาวดวงใจกับพวกได้
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๙ คดีนี้ก็มิใช่คดีแพ่งระหว่าง
ผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคกับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่

ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคลิ้นค้า ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่อยู่ในเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง ๓ (๔)

วินิจฉัยว่า คดีนี้ไม่เป็นคดีผู้บริโภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

